Ankenævnet for Forsikring

902/12

Den 5. november 2012 blev i sag nr. 82.175:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har tegnet bilforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka. Den forsikrede bil har været impliceret i et færdselsuheld den 21/3 2009, og selskabet har anerkendt førerens fulde erstatningsansvar. Klagen til nævnet vedrører: (1) omfanget af skaden på modpartens bil og (2) selskabets opkrævning af selvrisiko.

Af klageskemaet, der er underskrevet af klageren den 25/2 2012, fremgår bl.a.:

> "1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …
> Søn påkørte bil - fik en stor regning som vi står uforstående overfor - kontakter [selskabets skadebehandler] der udtaler at der er sket en del fejl ved sagsbehandlingen af vores sag, hvorfor Alka tager denne regning på deres kappe. Hørte ikke noget i over et halvt år, pludselig kommer der en rykker, ringer til [selskabets skadebehandler] der opl. han ikke kan tale med mig. Sender mail til Alka hvor deres svar skrivelse er: at det har [selskabets skadebehandler] aldrig udtalt sig om.
> …
> Har sendt Alka mange mails uden at modtage andet svar end en rykkerskrivelse med flere gebyr - det sidste svar fra dem har været med svar fra Intrum Justia - RKI.
> …
> 2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
> Alkas billeder af modpartens bil skade svarer ikke til de billeder vi har fra selve skaden.
> Skal vi betale for noget vi ikke har forvoldt? [Selskabets skadebehandlers] udtalelse om fejl i sagsbeh. af sag samt at Alka påtager sig den fulde udgift - kan dette blot fornægtes af en chef?"

Selskabet har i brev af 23/3 2012 til nævnet redegjort for sagen og sin afgørelse således:

2. 82.175

"Alka Forsikring modtog den 23. marts 2009 telefonisk anmeldelse af skade sket den 21. marts 2009. Skaden var angiveligt sket, da forsikringstagers søn skulle køre på motorvejen og bilen foran bremsede, hvorefter klagers søn påkørte bilen foran.

Da klager oplyste, at modparten var bremset uden grund forsøgte Alka at opnå en ligedeling af ansvaret, men oplyste samtidig klager om, at det formentlig ikke kunne lade sig gøre, da klager/Alka Forsikring havde bevisbyrden herfor.

Modpartens selskab oplyste, at der var tale om en tilkørsel til … Motorvejen afmærket med vigelinje/hajtænder og modparten havde orienteret sig inden udkørsel, hvorfor modpartens selskab fastholdt fuld skyld til klager.

Alka Forsikring forsøgte loyalt at friholde klager for en del af ansvaret, men lykkedes ikke hvorfor klager var forpligtet til at betale forsikringens selvrisiko i forbindelse med skaden på modparten.

Af taksatorrapporten fremgik det, at skaden var repareret for 7.788,59 kr.

Klager henvendte sig telefonisk til selskabet og oplyste, at modpartens skade ikke var så stor som anført, hvortil selskabets medarbejder forsøgte at forklare, at dette var klagers bevisbyrde.

Det viste sig at modpartens bagklap havde lidt skade, da skaden på kofangeren skulle repareres og Alka Forsikring forsøgte herefter at friholde klager for den del af kravet.

Det blev imidlertid godtgjort, at det var nødvendigt at åbne bagklappen for at afmontere den skadede kofanger, hvorfor skaden på bagklappen ikke kunne undgås og var en direkte følgeskade til den skade klagers søn havde forvoldt. I praksis påhviler ansvaret for en følgeskade som den foreliggende som hovedregel også skadevolder.

Alka Forsikring imødekom imidlertid klager og fradrog udgiften til reparation af bagklappen, således at klager kun kom til at bære ansvaret for den direkte skade som klagers søn havde forvoldt på modpartens kofanger.

Dette medførte at reparationsudgiften var mindre end den gældende selvrisiko og Alka Forsikring opkrævede derfor kun denne mindre udgift.

Klager var imidlertid fortsat utilfreds med sagens afgørelse, og trods omfattende dialog - bl.a. Alka Forsikrings breve af 11. februar 2011 og 1. april 2011 - er det ikke lykkedes at afslutte sagen og den er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring, idet klager fastholder at selskabets medarbejder har lovet at 'Alka Forsikring tog udgiften på sin kappe'.

Skyldfordeling efter et færdselsuheld sker i henhold til gældende retspraksis. Ved sammenstød mellem to motorkøretøjer afgøres skyldfordelingen efter Færdselslovens § 103 stk. 2, hvor der lægges vægt på selve færdselssituationen og de af parterne begående kørselsfejl.

Af Færdselsloven sammenholdt med retspraksis fremgår det, at ved sammenstød mellem to biler som kører i samme retning påhviler ansvaret som hovedregel altid den bagfra kommende bilist.

3. 82.175

Ansvaret for det aktuelle færdselsuheld er med henvisning til Færdselsloven korrekt pålagt klager og det er da heller ikke ansvarsfordelingen, som tvisten drejer sig om, men alene størrelsen af den skade som modpartens bil blev påført ved uheldet.

Klager er angiveligt af den opfattelse, at der er repareret en større skade på modpartens bil end den hendes søn forvoldte og derudover at Alka Forsikring har påtaget sig at friholde klager for udgifter i form af selvrisiko.

For så vidt angår den reparerede skade skal vi bemærke, at modpartens bil - som det sædvanligvis er tilfældet - er kørt på værksted efter uheldet og her er bilen takseret af en professionel, som har vurderet, at de skader der var på modpartens bil var forvoldt ved uheldet og hverken klager eller Alka Forsikring kan løfte bevisbyrden for, at der i forbindelse med skadens udbedring er repareret skader på modpartens bil som ikke var forvoldt ved uheldet.

Værksted/taksator er i besiddelse af den faglige ekspertise på området og må på baggrund af et omfattende erfaringsgrundlag anses for kompetente til at vurdere både en skades omfang og årsag.

Skadens placering på modpartens bil (skadezonen) og omfanget af skaden er ligeledes i overensstemmelse med skadebegivenheden og typisk for skader af den pågældende art, hvor en bil påkøres bagfra.

For så vist angår klagers bemærkning om at Alka Forsikrings medarbejder skulle havde udtalt, at selskabet ville tage udgiften på sin kappe må dette klart tilbagevises. Der foreligger ingen grunde til en sådan udtalelse, da det fra begyndelsen af sagen var åbenbart, at ansvaret (som minimum halvdelen af ansvaret) påhvilede klagers søn.

Den pågældende medarbejder husker meget tydeligt klager og de telefonsamtaler der er ført med klager og afviser udtrykkeligt, at havde udtalt sig som angivet. Vi skal i den forbindelse bemærke, at der er tale om en af selskabets meget erfarne medarbejdere, som dagligt arbejder med de mere vanskelige autoskader.

Dette er blevet påpeget overfor klager i flere breve fra selskabets side - dels i brev af 11. februar 2011 og i brev af 1. april 2011.

Klager har tegnet lovpligtig ansvarsforsikring for sin bil i selskabet og valgte at tegne forsikringen med en selvrisiko på 2.190 kr. og ekstra selvrisiko på 5.000 kr. ved udlån af bilen. Kopi vedlagt.

Det var klagers søn der førte bilen på uheldstidspunktet og klager er således forpligtet til - udover at betale den for forsikringens gældende selvrisiko - også at betale den valgte ekstra selvrisiko i forbindelse med skadens udbedring over forsikringen.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes afsnit 22.1, at såfremt forsikringen er tegnet med selvrisiko betaler forsikringstageren den første del af skaden med selvrisikoen.

Af forsikringsbetingelsernes afsnit 22.3 fremgår det, at såfremt Alka i skadetilfælde har udlagt forsikringens selvrisiko, har Alka ret til straks at anmode forsikringstageren om at refundere Alkas udlæg.

Det fremgår endvidere af afsnit 23.1, at såfremt forsikringen er tegnet med en 'ekstra selvrisiko' på 2.000 kr. eller 5.000 kr. betaler forsikringstageren denne udover forsikringens første

selvrisiko jfr. afsnit 22, når bilen ved uheldet føres af en anden end forsikringstageren eller dennes ægtefælle/samlever.

Udbedringen af modpartens (reducerede) skade kostede 4.863,71 kr., hvorfor Alka Forsikring i sagens natur ikke har opkrævet 2.190 kr. + 5.000 kr. = 7.190 kr. men alene den aktuelle reparationsudgift.

Hverken klager eller Alka Forsikring kan løfte bevisbyrden for, at der i forbindelse med skadens udbedring er repareret skader på modpartens bil som ikke var forvoldt ved uheldet. Vi er af den opfattelse, at vi har været yderst imødekommende overfor klager i den aktuelle sag og vi må fastholde, at selskabet ikke har givet tilsagn om at friholde klager for betaling af selvrisiko, hvorfor vi fastholder at klager er forpligtet til at betale den for forsikringen gældende selvrisiko, dog i det aktuelle tilfælde alene den afholdte reparationsudgift, da den er mindre end de valgte selvrisikobeløb."

Nævnet har fået forelagt de bilag, parterne har fremlagt, herunder taksatorrapporter samt diverse fotos.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"22. Selvrisiko

22.1. Er forsikringen tegnet med en selvrisiko, betaler forsikringstageren den første del af skaden med selvrisikoen. ('Ekstra selvrisiko' se næste afsnit 23.)

…

22.3. Har ALKA i skadetilfælde udlagt forsikringens selvrisiko, har ALKA ret til straks at anmode forsikringstageren om at refundere ALKAs udlæg, medmindre der efter ALKAs skøn er en ansvarlig skadevolder.

…

23. Ekstra selvrisiko

23.1. Er forsikringen tegnet med en 'Ekstra selvrisiko' på 2.000 - eller 5.000 kr., betaler forsikringstageren denne ud over forsikringens første selvrisiko, jvf. afsnit 22,når bilen ved uheldet føres af en anden end forsikringstageren eller dennes ægtefælle/samlever."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen lægger nævnet som ubestridt til grund, at klagerens bil ramte modpartens bil bagfra.

Det indklagede selskab hæfter i henhold til færdselslovens § 108 umiddelbart i forhold til skadelidte og dennes forsikringsselskab. Efter det oplyste finder nævnet ikke grundlag

for at antage, at taksatoren har godkendt anden skade end den, der efter taksatorens vurdering hidrørte fra uheldet, eller at taksatoren har valgt en dyrere reparationsmåde end nødvendigt. Herefter kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har udbetalt erstatning på baggrund af den foretagne taksering.

På det foreliggende grundlag finder nævnet det ikke bevist, at selskabets medarbejder uden anerkendelse af ansvaret fra modpartens selskab har givet tilsagn om ikke at foretage selvrisikoopkrævning i forbindelse med skaden.

Det, som klageren i øvrigt har anført, findes ikke at kunne føre til et andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen